

49. ΕΡΩΤΕΣ

κόσμον ἔχεσθε ζητήσεως, ὡς εὐπρεπὴς νόμος ἐστὶν παιδείας.
ἀπαλλαγέντες οὖν τῆς ἀτάκτου καὶ πέρας οὐδὲν ἔχούσης φιλο-
νικίας ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς αὐτὸς ἑαυτοῦ δόξης ἐκάτερος ἀποτεί-
νασθε· καὶ γὰρ οὐδέπω καιρὸς ἐπὶ ναῦν ἀπιέναι· τῇ δὲ σχολῇ
5 καταχρηστέον εἰς ἵλαρίαν καὶ μετὰ τέρψεως ὠφελῆσαι δυναμέ-
νην σπουδήν. ὑπεκοστάντες οὖν τοῦ νεώ—πολὺς γὰρ ὁ κατ' εὐσέ-
βειαν ἐπιφοιτῶν—εἰς ἐν τι τῶν συμποσίων ἀποκλίνωμεν, ὅπως
δι' ἡρεμίας ἀκούειν τε καὶ λέγειν ἄττ' ἂν ἦ βουλομένοις ἔξῃ.
μέμνησθε δ' ὡς ὁ τήμερον ἡττηθεὶς οὐκέτ' αὐθις ἥμīν περὶ τῶν
10 ισων διοχλήσει.

Καλῶς δ' ἔδοξα ταῦτα λέγειν καὶ συγκατανεσάντων ἔξήειμεν, 18
ἐγὼ μὲν ἡδόμενος οὐδεμιᾶς με πιεζούσης φροντίδος, οἱ δ' ἐπὶ
συννοίας μεγάλην ἐν ἑαυτοῖς σκέψιν ἄνω καὶ κάτω κυκλοῦντες
ώς περὶ τῆς προπομπίας ἀγωνιούμενοι Πλαταιᾶσιν. ἐπεὶ δ' ἦκο-
5 μεν εἴς τι συνηρεφὲς καὶ παλίνσκιον ὥρᾳ θέρους ἀναπαυστήριον,
'Ηδύς, εἰπών, ὁ τόπος, ἐγώ, καὶ γὰρ οἱ κατὰ κορυφὴν λιγυρὸν
ὑπηχοῦσι τέττιγες, ἐν μέσῳ πάνυ δικαστικῶς καθεζόμην αὐτὴν
ἐπὶ ταῖς ὁφρύσιν τὴν 'Ηλιαίαν ἔχων. προθεὶς δ' ἀμφοτέροις κλῆ-
ρον ὑπὲρ τοῦ τίνα χρὴ πρῶτον εἰπεῖν, ἐπειδὴ Χαρικλῆς ἐλεόγχει
20 πρότερον, εὐθὺς ἐνάρχεσθαι τοῦ λόγου διεκελευσάμην.

'Ο δὲ τῇ δεξιᾷ τὸ πρόσωπον ἀνατρύφας ἡσυχῇ καὶ μικρὸν 19
ἐπισχὼν ἄρχεται τῇδέ πῃ, Σέ, δέσποινα, τῶν ὑπὲρ σου λόγων,
'Αφροδίτη, σὲ βοηθὸν αἱ ἐμαὶ δεήσεις καλοῦσιν· ἄπαντι μὲν γὰρ
ἔργῳ κἄν βραχὺ τῆς ἴδιας πειθοῦς ἐπιστάξῃς, τελειότατόν ἐστιν.
25 οἱ δ' ἐρωτικοὶ λόγοι περιττῶς σου δέονται· σὺ γὰρ αὐτῶν γυησι-
ωτάτη μήτηρ. θι δὴ γυναιξὶν συνήγορος ἡ θήλεια, χάρισαι δὲ καὶ
τοῖς ἀνδράσι μένειν ἄρρεσιν, ὡς ἐγεννήθησαν. ἔγωγ' οὖν εὐθὺς